

Indhold.

Rute		Side
	I. Alteidet med Sidelinier	513
"	II. Eiby—Bosekop—Rafsbotten i Alten	514
"	III. Alten—Kautokeino	516
"	III'. Alten—Karasjok	518
"	IV. Hjelmsø	519
"	V. Tanafjord—Varangerfjord—Vadsø—Vardø	519
"	VI. Sydvaranger	525
"	VII. Grændse—Jakobselv (ligeledes i Sydvaranger)	527

Finmarkens Amt har et Fladeindhold af 47 385 km.². Amtets Landbefolkning udgjorde 1ste Januar 1891 23 120 Indbyggere; dets beregnede Matrikelskyld — kfr. Norges officielle Statistik Nr. 244, Side 34—35 — udgjør 3 197 Skyldmark.

Saaledes som i Foredraget til Veibudgetpropositionen 1857, Side 79—80, omhandlet, blev det ved Kgl. Resolution af 22de Oktober 1826, overensstemmende med et af den daværende Amtmand i Finmarkens Amt afgivet Forslag, bestemt, at følgende Veie skulde være offentlige Veie og klassificerede som Bygdeveie: 1. Veien over Alteidet paa Grændsen mellem Senjen og Tromsø Fogderi og Alten, omtrent 1½ Mil lang, 2. en Vei ved Bunden af Altenfjord fra Markedspladsen Bosekop i Alten Talvik til Eiby og Øvre Alten, 3. Veien over Hopseidet paa den Halvo, hvorpaa Nordkyn er beliggende mellem Eids- og Hopsfjordene samt 4. Veistrækningen fra Seida ved Tanaelven til Nyborg ved Varangerfjord, omtrent 2 Mil. Med Hensyn til Veivæsenets Tilstand i Slutningen af 1850-Aarene henvises til foranstaaende Bemærkninger under Tromsø Amt, Side 484, idet tilføies, at Departementet i ovennævnte Budgetforedrag udtalte sig for, at Veiene over Alteidet og Hopseidet burde klassificeres som Hovedveie.

Ved Udgangen af 1885 var der i Finmarkens Amt bygget ca. 80 km. Bygde- og Rideveie for Kommunernes Regning med Bidrag af Brændevinsafgiftskassen.

Kommunikationen foregaar for det meste paa Søen. Al Færdsel i det Indre foregaar med Kløvheste og Rensdyr ad Rideveie og Fodstier, af hvilke de vigtigste fører fra Alten over Kautokeino til Finland samt over Jesjavre til Karasjok.

Fra en forholdsvis blomstrende Tilstand i Slutningen af det 16de Aarhundrede (der skal da have været 17 Kirker i Finmarken) gik Distriktet under Trykket af Handelsmonopoler stadig tilbage, indtil Handelen blev frigiven i 1789. Det herpaa følgende Opsving fik atter en Knæk under Krigsurolighederne i Begyndelsen af det 19de Aarhundrede, og Folkemængden gik stadig tilbage, saa at der i 1825 ikke levede mere end 7 018 Mennesker i Finmarken. Først de sidste 30 Aars forbedrede Kommunikationer i Forbindelse med Stigning af Fiskeriernes Værdi har tilveiebragt en stadig Fremgang. Af Finmarkens Amts nuværende Beboere er omtrent Halvdelen Nordmænd, en Fjerdedel Kvæner og en Fjerdedel Lapper.

Veivæsenets Fremgang i det Hele i Finmarkens Amt vil sees af efterstaaende Tabel:

Aar.	Hovedvei.	Bygdevei.	Sum.	Gjennemsnitlig Tilvæxt pr. Aar.
	km.	km.	km.	km.
1865 . .	2	35	37	—
1870 . .	"	60	60	4,6
1880 . .	84	79	163	10,3
1890 . .	150	38	188	2,5
1895 . .	92	104	196	1,6

Indtil 1865 udgjorde Finmarkens og Tromsø Amter ét Amt. Gjennemsnitlig Tilvæxt i Periodens 30 Aar 5,3 Km.

Amtet havde altsaa i 1895:

0,4 km. Vei pr. 100 km.²
8,5 " " - 1000 Indbyggere.
61,3 " " - 1000 Skyldmark.

Af Statsbidrag til Veivæsenet har Finmarkens Amt indtil 30te Juni 1896 erholdt Kr. 868 891,81, hvilket udgjør Kr. 37,58 pr. Indbygger og Kr. 271,78 pr. beregnet Skyldmark. Den første Veibevilgning til Amtet blev givet for Budgetterminen 1869—1872.

Finmarkens Amt.

Rute I.

Alteidet med Sidelinier.

Bevilgning	1873.
—	1874.
—	1876.

Veien over Alteidet danner Overgangen mellem lille Altenfjord i Tromsø Amt og Langfjord i Finmarkens Amt. Som ovenfor nævnt, blev denne Vei ved Kongelig Resolution af 22de Oktober 1826 klassificeret som offentlig Bygdevei, medens Departementet i sit Budgetforedrag 1857 udtalte sig for dens Klassifikation som Hovedvei. I dets Foredrag, til Statsveibudgetpropositionen 1872 oplyses, at Amtmanden havde anbefalet Veiens Oparbejdelse. I Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1873, No. 1 C, bemærkes, at efter at regelmæssig Dampskibsfart siden 1838 var bleven istandbragt mellem Tromsø samt Hammerfest, og Alten, havde Veien over Alteidet tabt i Betydning, hvoraf Følgen var, at den havde forfaldt. Men det tilføies, at eftersom Befolkningen tiltog, og især efterat begge Endepunkter var bleve Dampskibsanløbssteder, saa var ogsaa Trangen vokset til at erholde en tidsmæssig Vei over dette Eid. Efter Plan af August 1872 var nyt Veianlæg fra Alteid til Sopnæs med Sidelinie fra Nordskov Bro til Midtskov ved Langfjord anslaaet til ca. Kr. 37 200,00 i Anlægsomkostninger, hvoraf ca. Kr. 16 800,00 faldt inden Finmarkens Amt. I denne Plan

var forudsat en Maksimumsstigning af 1 paa 15 og en Kjørebredde af $3\frac{1}{2}$ Alen med Mødepladse. Veidirektøren antydede en Maksimumsstigning af 1 paa 20 og en Kjørebredde af 6 Alen med Indskrænkninger til 4 Alen samt forhøiede Overslaget til Kr. 40 000,00. Departementet henholdt sig til Veidirektøren og foreslog, med Fradrag af ca. $\frac{1}{3}$ af Distriktsbidraget, Kr. 19 000,00 til Anlæggets Paabegyndelse. Overensstemmende hermed blev Kongelig Proposition fremsat for Stortinget 1873, der bifaldt samme og fastsatte Distriktsbidraget til $\frac{1}{15}$ m. V. For Budgetterminen 1874—1875 foresloges og bevilgedes Resten af Overslagssummen med Fradrag af Distriktsbidraget eller Kr. 18 133,33. I Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1876, Nr. 1 C, forklares, at der ved Anlægget var bebudet en Overskridelse af den vedtagne Plan, stor Kr. 11 600,00, eller med Fradrag af Distriktsbidraget Kr. 10 826,67. Endvidere foresloges indlemmet i Planen Forlængelse af Sidelinien til Bognedalen, anslaaet til Kr. 9 200,00 eller med Fradrag af Distriktsbidraget Kr. 8 586,67. I Henhold her til foresloges og bevilgedes for Terminen 1876—1877 af Statskassen yderligere Kr. 19 413,34. Arbeidet udførtes 1873—1878. Kjørebredden er 6 Alen med Indskrænkninger til 5, 4 og $3\frac{1}{2}$ Alen. De medgaaede Omkostninger, forsaavidt Finmarkens Amt angaar, andrager til Kr. 35 787,65. Det bevilgede Statsbidrag er proportionalt opført for Finmarken med Kr. 32 746,66.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr. 35 787, ⁶⁵	Kr. 33 401, ⁸¹	Kr. 2 385, ⁸⁴	km. 8,8 ¹⁾

Anlæggets Fortsættelse til Tappeluft og Øxfjord, anslaaet til Kr. 50 300,00, er omhandlet i Statsveibudgetpropositionen 1888, hvor Veidirektøren anbefalede dette Arbejde udsat.

Rute II.

Eiby (Flinkestad)—Bosekop—
Rafsbotten i Alten.

1. Eiby (Flinkestad)—Bosekop
med Sidelinier.

Bevilgning 1878.

—	1879.
—	1885 B.
—	1886.
—	1888.
—	1889.

Som ovenfor nævnt, blev ved Kongelig Resolution af 22de Oktober 1826 Veien fra Bosekop i Alten Talvik til Eiby og Øvre Alten klassificeret som offentlig Bygdevei. Anlæggets Oparbejdelse som tidsmæssig Vei blev omhandlet i Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1877, Nr. 1 C, hvor det i Veidirektørens Fremstilling oplyses, at Ingeniør Tygen i Juli 1876 anslog Anlægget til Kr. 42 400,00 forudsat en Maksimumsstigning af 1 paa 20 og en Kjørebredde af 6 Alen. Det bemærkedes, at der i Overslaget ikke var medtaget noget Beløb til Forbygningsarbejder mod Altenelven. Derimod var der medtaget det fornødne til en ca. 500 m. lang Sidevei ved Joraholmen fra den udstukne Hovedlinie hen til en Sti fra Stordalen. Veidirektøren opførte Kr. 20 000,00 og foreslog som Distriktsbidrag $\frac{1}{15}$ m. V.,

men Departementet fandt, at Sagen burde udstaa, hvorfor der intet blev bevilget for Terminen 1877—1878. I Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1878, Nr. 49, oplyses, at Altens Herredsstyrelse under 31te Mai 1877 overtog Grunderstatningen og Vedligeholdet, samt at Amtsformandskabet 1877 bevilgede af Brændevinsafgiftskassen $\frac{1}{15}$ af Arbejdsudgifterne og $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdet. Efter Detaljeplan opgives i Veidirektørens Skrivelse af 12te December 1877 Omkostningerne til Kr. 55 400,00 i Arbejdsomkostninger, indbefattet Planering af 2 Sidelinier og Elveforbygningsarbejder. I nævnte Skrivelse anbefalede Veidirektøren ikke Bevilgning, men senere, nemlig i Skrivelse af 27de Februar 1878, foreslog han paa Grund af Altens Kobberværks Nedleggelse en Bevilgning stor Kr. 36 000,00, hvilket Beløb blev nedsat til Kr. 25 000,00 i den Kongelige Proposition 1878, Stortinget s. A. bifaldt den Kongelige Proposition og bestemte Distriktsbidraget til $\frac{1}{15}$ m. V. — I Statsveibudgetpropositionen 1879 (Nr. 1 C), Veidirektørens Fremstilling, anslaaes Rest Bosekop—Eibybakkerne til Kr. 9 714,29, hvorefter der som Statsbidrag foresloges og bevilgedes for Terminen 1879—1880 Kr. 9 100,00. I Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1880 (No. 1 C), Veidirektørens Fremstilling, foresloges Sidelinierne indtil videre udsat. Med Fradrag af disse og af Stykket ovenfor Eibybakkerne, ansloges Restarbejderne til Kr. 13 564,29, hvoraf Veidirektøren opførte som Statsbidrag Kr. 13 000,00, hvilken Post imidlertid ikke blev optaget i den Kongelige Proposition eller bevilget af Stortinget 1880. I Forelægget af 1881 (Sth. Prop. Nr. 1 C) udtalte Veidirektøren sig for at standse med Bosekop—Eiby indtil Videre, hvorimod han antydede, at Opførelse af Bro over Eibyelven var fuldt berettiget. Departementet foreslog ogsaa Veianlægget udsat i Paavente af nærmere Undersøgelser. I Forelægget 1883 (Sth. Prop. I. Hovedp. VI), Veidirektørens Fremstilling, meddeles, at man efter Forslag af Juli 1882 burde vælge en anden Linie end den oprindelig udstukne for Omlægning af Eibybakken, idet der nu foresloges

¹⁾ Opført i Forhold til Omkostningerne.

at følge Elven istedetfor den gamle Veis Strøg. Elvelinien tilligemed Bro over Eiby- elven ansloges til ca. Kr. 37 300,00; Side- liniernes Planering til Kr. 1 090,00. Der blev intet foreslaaet eller bevilget for Ter- minen 1883—1884; heller ikke for Terminen 1884—1885. I Statsveibudgetpropositionen 1885, Hovedp. VI. Kap. 9, Veidirektørens Fremstilling, oplyses, at efter Veidirektørens Konference med Amtmændene Blackstad og og Rynning var Sidelinierne paakrævede, medens Omlægning af Eibybakken og Broen kunde udstaa. Af tidligere Bevilgninger havdes tilovers ca. Kr. 1 200,00. Veidirektøren foreslog, at man skulde indhente Stortingets Bifald til heraf at anvende det Fornødne til Oparbejdelse af de projekterede Sidelinier: 1 ved Lampegaard (Lampemoen) og 1 ved Joraholmen. Den Kongelige Proposition 1885 sluttede sig hertil: Stortinget 1885 samtyk- kede heri og bevilgede desuden af Statskassen Kr. 1120,00 til disse Sidelinier i Henhold til et under Sagens Behandling fremsat Forslag. I Forelægget 1886 oplyste Veidirektøren, at der til Efterarbejder tiltrængtes yderligere Kr. 2 000,00, bl. a. fordi Sidelinierne nu an- befaledes ogsaa grusede for Anlæggets Regning. Med Fradrag af Distriktsbidraget foresloges og bevilgedes for Terminen 1886—1887 et Statstilskud af Kr. 1 866,67. De hidtil be- vilgede Arbejder udførtes 1878—1886. Kjøreb- redden er hovedsagelig 3,1 m. samt for 1 Del 2,2 m. Medgaaede Omkostninger udgjør Kr. 39 733,96, hvoraf Distriktet har udredet Kr. 2 648,92. — I Departementets Foredrag til Statsveibudgetpropositionen 1887 nævnes Andragende fra Amtmanden af 11te December 1886 om Bevilgning til Anlæggets Fortsættelse til Eibyggaardene, men der blev Intet foreslaaet eller bevilget for Terminen 1887—1888. — I Forelægget 1888, Veidirektørens Fremstilling, oplyses, at i 1886 foreaaledigede Flommen et større Elvebrud, hvorfor Arbeidsbestyreren havde anbefalet Omlægning af E i b y b a k k e r n e til snar- lig Udførelse. Dette Arbejde var i Oktober 1887 anslaaet til Kr. 8 250,00, hvorefter der for Terminen 1888—1889 foresloges og be- vilgedes af Statskassen til samme Kr. 7 700,00.

Arbejdet udførtes 1888—1890. Kjørebredden er 3,5, 2,5 og 3,0 m. Der medgik Kr. 8 334,91, hvoraf Distriktet har udredet Kr. 555,66. Stortinget 1889 bifaldt den for samme forelagte Kgl. Proposition (Stth. Pp. No. 64) om Bevilgning af Kr. 7 816,00 til en Elveforbygning ved Lampebakken til Be- skyttelse af Veien fra Bosekop til Flinkestad. Bidraget blev som før bestemt til $\frac{1}{15}$ m. V. Arbejdet kostede Kr. 7 947,82, hvoraf Di- striktet har udredet Kr. 529,85.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde
Kr.	Kr.	Kr.	km.
56 016,69	52 282,26	3 734,43	11,8

2. Bro over Altene lven ved Elve- bakken.

Bevilgning 1891.	
—	1892.
—	1893.
—	1894 Nr. 66.
—	1895 - 62.

I Foredraget til Statsveibudgetproposi- tionen 1888, Veidirektørens Fremstilling, findes ovennævnte Broanlæg berørt med Til- fojende, at efter en foreløbig Meddelelse fra vedkommende Forslagsstiller skulde en Sprængværksbro paa 5 Aabninger andrage til Kr. 54 500,00, samt at Amtsformandska- bet 1886 havde anbefalet Foretagendet. Saa- ledes som oplyst i Veidirektørens Budget- fremstilling 1891, anbefalede Amtsformand- skabet 1890 paa ny Sagen, hvorhos det ved- tog $\frac{2}{3}$ af Broens Vedligehold indtil Kr. 140,00 pr. Aar. Sammesteds er endvidere meddelt, at saavel Amtmanden som Amts- formandskabet udtalte sig for Overbygning af Jern. Veidirektøren fandt, at Sagen burde udsættes. I Departementets Foredrag til Statsveibudgetpropositionen 1891 blev Spørgsmaalet gjort til Gjenstand for en fuld- stændigere Behandling. Heraf sees bl. A., at For-

slagsstilleren under 10de November 1890 havde anbefalet Jernbro, af ham anslaaet til Kr. 81 200,00, og at Veidirektøren anbefalede Jernbro i 5 Spænd à 24 m., anslaaet til Kr. 81 200,00, idet dog antydedes en Reduktion af Broens Længde, hvorved der skulde indspares ca. Kr. 10 000,00. Herom forbeholdtes imidlertid nærmere Udtalelse. Paa Grundlag af Veidirektørens Forslag opførtes i den Kgl. Proposition 1891 Broens Paabegyndelse med Kr. 20 000,00, hvilket Beløb Storthinget 1891 nedsatte til Kr. 15 000,00. Distriktsbidraget blev sat til Overtagelse af Erstatningen for Grund m. V. samt Broens Vedligehold. I Budgetfremstillingen 1892 anfører Veidirektøren, at fortsatte Beregninger og Vandobservationer foranledigede Valg af noget større Broaabninger end for tænkt. Tilsvarende Overslag opgaves til Kr. 80 000,00. For Terminen 1892—1893 foresloges og bevilgedes Kr. 25 000,00, og for Terminen 1893—1894 foresloges og bevilgedes til Broens Fuldførelse Kr. 42 000,00. I Veidirektørens Budgetfremstilling 1894 forklares, hvorledes det paabegyndte Arbejde paa Brokarrene for en stor Del blev ødelagt af en usædvanlig Flom med Isgang i Mai Maaned 1893. Broens Fuldførelse efter en paa Grund heraf modificeret Plan ansloges til Kr. 56 500,00. For Terminen 1894—1895 foresloges og bevilgedes Kr. 25 000,00. Saaledes som i Departementets Foredrag 1895 oplyst, blev Sagen forelagt Ingeniørkommissionen, der gjorde enkelte Bemærkninger til den foreliggende Plan, og hvorefter Veidirektøren udarbejdede alternative Overslag, hvoraf det af denne anbefalede og af Departementet tiltraadte Overslag for Broen i sin Helhed lod paa Kr. 143 200,00. I Henhold hertil foresloges og bevilgedes Broens Fuldførelse i Terminen 1895—1896 med Kr. 36 200,00. Arbejdet udførtes 1891—1896. Jernoverbygningen, 3 Spænd à 37 m., er leveret af Vulkan. Kjørebredden for Broen er 2.6 m. og for Veien 3.75 samt 2.5 m. Spørgsmaalet om Anvendelse af Besparelsen til Klop over Eibyvelven m. V. er under Overvejelse; kfr. Veibudgetpropositionen

for Terminen 1899—1900. I nedenstaaende Opgave over Udgifterne er denne Besparelse ikke medtaget.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
141 700,00	141 700,00	—	0,7
(Ikke opgjort).			

Sum Rute II:

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
197 716,69	193 982,26	3 734,43	12,5

Med Hensyn til Veianlægget rundt Raafsbotten se Statsveibudgetpropositionen 1888 samt det almindelige Forelæg 1891 og 1896 m. flg.

Rute III.

Alten-käautokeino, (Vintervei),
indtil 30te Juni 1896.

Bevilgning	1885 ¹⁾
—	1887 ¹⁾
—	1888
—	1888 ¹⁾
—	1889 ¹⁾
—	1890 ¹⁾
—	1892 ¹⁾
—	1893 ¹⁾
—	1894 ¹⁾
—	1895 ¹⁾

I Departementets Foredrag til Statsveibudgetpropositionen 1887 omhandles tvende Andragender fra Finmarkens Amt om Bevilgning til Opstagning og Udbedring af ovennævnte Vintervei. Sammesteds anføres, at Indredepartementet under 7de December 1886 havde udtalt, at de med Opstagningen forbundne Udgifter ikke burde udredes af Postvæsenet i Lighed med hvad, der i sin

¹⁾ Paa Fjeldstuebudgettet.

Tid skeede for Alten—Karasjok (kfr. Rute III', —; jfr. Amdsformandskabsforhandlingerne 1872, Side 217). For Budgetterminen 1887—1888 blev Intet opført eller bevilget. I Forelægget 1888 vedkommende Statsveiene. Veidirektørens Fremstilling, oplyses, at vedkommende Undersøgelseschef i September 1887 havde indsendt Forslag, delt i 2de Parceller: 1) Kiloranjudne—Sierra giedde—Bajeb sierra (Trægrændsen—Nedkjørselen til Isen paa Altenelv) og 2) Sierra giedde—Eibyelv, anslaaet tilsammen til Kr. 9 000,00. Opstagningen var af Lensmand Worum anslaaet til Kr. 1 600,00, Sum Kr. 10 600,00. Veidirektøren opførte dette Beløb, idet han forventede, at Distriktet vilde ordne, hvad der manglede med Hensyn til Overtagelsen af de udførende Arbeiders Vedligehold. Departementet fandt imidlertid dette usikkert, hvorfor der i den Kgl. Proposition 1888 alene blev optaget det til Opstagningen over Fjeldet anslaaede Beløb, Kr. 1 600,00. I vedkommende Foredrag bemærkes iøvrigt, at Professor Friis i Erklæring af 4de December 1887 havde antydnet, at man burde benytte Stenvarder istedetfor Træstolper. Stortinget 1888 bifaldt den Kgl. Proposition paa Betingelse af, at Distriktet overtog Opstagningsens Vedligehold. I Veidirektørens Budgetfremstilling 1894 oplyses, at Amdsformandskabet 1889 havde udtalt sig for Valg af Stenvarder fremfor Stager, samt at Undersøgelseschefen i Januar 1892 havde foreslaaet: 1) Opmærkning og Udbedring i Nedstigningen til Suolovuobme og i Kautokeinobakken og 2) Oparbejdelse af Vintervei fra Sierra judne til Eibyelven, anslaaet tilsammen til Kr. 17 000,00. Endvidere oplystes, at Amdsformandskabet 1893 havde anbefalet Udbedringen og besluttet, at $\frac{2}{3}$ af Udgifterne ved Vedligeholdet skulde af Brændevinsafgiftskassen refunderes Altens og Kautokeino Herreder. Da imidlertid førstnævnte Herred ved Beslutning i Oktober 1893 havde stillet sig afvisende til Sagen, kunde Veidirektøren ikke optage samme i sit Budgetforslag 1894.

Se videre Forelægget 1896.

Paa denne Rute haves følgende Fjeld-

stuer, angaaende hvilke de vedføjede Oplysninger er hentede fra Sth. Med. No. 10, 1898, se Side 178—179:

Fjeldstuen Gargia.

Denne Fjeldstue er beliggende 33 km. fra Bosekop. Til samme er bevilget af Stortinget:

i 1885	Kr.	60,00
i 1894	„	571,00
i 1895	„	290,00
	Sum	Kr. 921,00.

der er opført som medgaaede Omkostninger. Se videre Forelægget 1896.

Fjeldstuen Suolovuobme.

To Jordgammer opførtes i Henhold til Storthingsbevilgning 1887 med en Udgift af Kr. 50,00. Et Fjøs opførtes i Henhold til Storthingsbevilgning 1888 med en Udgift af Kr. 100,00. En ny Gjæstestue opførtes i Henhold til Storthingsbevilgning 1893 med en Udgift af Kr. 2 373,90. I 1895 bevilgedes til Anskaffelse af to Sengesteder og Gravning af en Brønd Kr. 100,00, der er opført som medgaaet, Sum Kr. 2 623,90.

Se videre Forelægget 1896.

Fjeldstuen Bieggelubal

(ogsaa kaldt Pingesjavre).

Ifølge Storthingsbevilgning 1890 opførtes et Fjøs med en Udgift af Kr. 300,00 og i 1894 bevilgedes til indvendig og udvendig Paneling af Gjæstestuen samt til Anskaffelse af Komfur m. V. Kr. 558,00. Sum Kr. 858,00, der er opført som medgaaet. Se videre Forelægget 1896.

Fjeldstuen Aitijavre.

Stuen er opført med en Udgift af Kr. 650,00, hvoraf Kr. 600,00 er bevilget af

Storthinget 1888 og Resten udredet af Bevilgningen til „Tilfældige Udgifter ved Fjeldstuerne“. Et Stabur blev opført med en Udgift af Kr. 160,00 i Henhold til Stor-

thingsbevilgning 1889, og et Fjøs med Lade blev opført i Henhold til Storthingsbevilgning 1892 for Kr. 475,00; Sum Kr. 1 285,00.

	Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
	Kr.	Kr.	Kr.	km.
Opstagningen	1 600,00	1 600,00	—	1)
Fjeldstuerne	5 687,90	5 687,90	—	—
Sum	7 287,90	7 287,90	—	1)

Rute III.

Alten—Karasjok.

Bevilgning 1872.	
— 1877.	
— 1882.	
— 1887.	
— 1890.	
— 1892.	
— 1894.	
— 1895.	

I 1872 vakttes der Motion om at opstige Vinterveien mellem Alten og Karasjok. Postdepartementet foranledigede hertil disponeret af Statskassen Kr. 1 480,00 mod, at Distriktet paatog sig Vedligeholdelsen af Opstagningen. Amtsformandskabet 1872 besluttede, at Brændevinsafgiftskassen skulde overtage Stagernes Vedligeholdelse, og at der af samme Kasse skulde udredes „indtil videre“ det fornødne indtil Kr. 48,00 aarlig til Opstagning af Indsoen Jetsjavre. Det bevilgede Beløb blev i sin Helhed disponeret.

I Henhold til Sth. Med. No. 10, 1898, Side 178—179, lidsættes følgende Oplysninger angaaende de i heromhandlede Rute eksisterende Fjeldstuer:

Fjeldstuen Jotkajavre.

Denne Fjeldstue er beliggende 66 km. fra Bosekop og er opført i Løbet af Aarene

1877—1879, efter at den tidligere for Finmarkens Brændevinsafgiftskasses Regning i sin Tid opførte Fjeldstue var bleven ubrugelig, samt efterat Vedligeholdelsen af samtlige for nævnte Kasses Regning paa Strækningerne Alten—Kautokeino—Finland og Alten—Karasjok opførte Fjeldstuer i Henhold til Storthingets Beslutning 1876 fra 1ste Juli s. A. var overtaget af Staten. Fjeldstuens Kostende har ialt andraget til Kr. 3 820,25, medens der til sammes Opførelse af Storthinget 1877 kun bevilgedes Kr. 2 000,00.

Storthinget 1892 bevilgede til udvendig Paneling m. V. Kr. 596,00, hvorhos der i Henhold til samme Storthings Bevilgning blev opført Fjøs og Vedskjul med en Udgift af Kr. 427,00. Storthinget 1894 bevilgede til indvendig Paneling m. V. Kr. 130,00, og Storthinget 1895 bevilgede til Maling Kr. 150,00. Se videre Forelægget vedkommende Fjeldstuevæsenet 1896. I Henhold til det Anførte opføres de medgaaede Omkostninger til ovennævnte Fjeldstue med Kr. 5 123,25.

Fjeldstuen Mollisjok.

Denne Fjeldstue er i Henhold til Storthingsbevilgning 1882 opført for Kr. 546,00

1) Opføres ikke.

i Forbindelse med den ældre Finmarkens Brændevinsafgiftskasse tilhørende Bygning sammesteds. Endvidere bevilgede Storthinget 1887 til en Vedsjaa m. V. Kr. 160,00, der opføres som medgaaet. Altsaa Sum Kr. 706,00.

Fjeldstuen Ravdojavre.

(Ravnastuen, ogsaa kaldt Pantojavre).

I 1864 opførtes den Finmarkens Brændevinsafgiftskasse tilhørende Hovedbygning. Staten eier Høladen og Fjøset med Bislæg etc. Sidstnævnte Bygninger har kostet Kr. 98,45, hvoraf Kr. 333,45 vedkommer Serien 1890—1891 og Kr. 65,00 Serien 1895—1896. (Ved Storthingsbevilgning 1895 disponeredes i det Hele Kr. 1017,00, hvoraf Størstedelen vedkom Reparationer, hvorfor blot ovennævnte Beløb er medtaget i nærværende Opgave).

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
7 707,70	7 707,70	—	—

Rute IV.

Hjelm sø.

Bevilgning 1892.

I Forelægget vedkommende Statsveibudgetpropositionen 1892, Veidirektørens Fremstilling, omhandles et Andragende af 6te Februar 1890 fra 179 Fiskere om Oparbejdelse af en Gangsti mellem Akkerfjord og Kjeilen. Maasø Herredsstyrelse havde ved Beslutning af 3die November 1890 antydet at ville garantere Afstaaelse af den fornødne Grund samt det udførende Arbejdes Vedligehold. Vedkommende Forslagsstiller havde under 19de Juni 1891 anbefalet Planering af en 1 m. bred Fodsti

paa de værste Partier, forsynet med fornødent Rækværk, hvilken Plan af Veidirektøren ansloges til Kr. 3 000,00. Amtsformandskabet 1891 anbefalede Sagen, hvorefter nævnte Beløb blev foreslaaet og bevilget for Terminen 1892—1893. Arbejdet udførtes i 1893. Veibredden er 1 m.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
2 926,03	2 926,03	—	1,6

Rute V.

Tanaafjord—Varangerfjord—
Vadsø—Vardø.

1. Tananaes—Seida, indtil 30te
Juni 1896.

Bevilgning 1890.

— 1891.
— 1892.
— 1893.
— 1894 Nr. 65.
— 1895 - 61.

I Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1872 omhandlede en Forestilling af 12te Oktober 1870 fra Amtmanden, hvori der til Bestyrkelse af det norske Element anbefalede Veiarbejde bl. a. i Tana.

I Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1887 omhandlede et af Amtmanden under 4de November 1886, øverensstemmende med Amtsformandskabets Beslutning 1886, indsendt Andragende om Veianlæg fra Gavesluft til Seida, i hvilken Anledning Veidirektøren under 27de November 1886 oplyste, at et saadant Anlæg efter Plan af November 1878 og af Februar 1885 var anslaaet til Kr. 166 000,00. Undersøgelseschefen foreslog saadan Arbejdsplan: 1) Kjørevei Gulholmen—Bonakas, 2) Vintervei Bonakas—Seida, 3) Kjørevei Gavesluft—Gulholmen og

4) Fuldførelse Bonakas—Seida. Med Hensyn til Gavesluft som Dampskibshavn udtalte Forslagsstilleren, at han troede, Stedet var for grundt og for aabent. Veidirektøren anbefalede efterat have gennemgaaet Sagen i Marken a) nærmere Undersøgelser bl. a. angaaende Veianlæg paa Tanaelvens Østside med Lerpollen som ydre Endepunkt, idet dette Sted antoges at være udmærket Havn og b) Vedtagelse af Distriktsbidrag samt de udførende Arbejders Vedligehold. Amtsformandskabet 1873 bevilgede Kr. 1 200,00 til Strækningen Tanens Kirke—Bonakas under Forudsætning af, at Tanen bevilgede Kr. 400,00. Denne Bevilgning er imidlertid ikke bleven benyttet. Departementet anbefalede ligesom Veidirektøren nærmere Undersøgelser. I Forelægget 1888, Veidirektørens Fremstilling, oplyses, at Havnedirektøren havde udtalt sig imod Gavesluft som Havn eller Anløbssted, men derimod givet Anvisning paa Lerpollen, hvilket Standpunkt imidlertid blev opgivet paa Grund af Isforholdene, idet man havde fundet, at Gavesluft var den eneste isfrie Havn i Tanen. Amtsformandskabet 1886 anbefalede ogsaa dette Sted som Endepunkt. I Statsveibudgetpropositionen 1890, Veidirektørens Fremstilling, nævnes bl. a. det af Amtsformandskabet 1886 anbefalede Andragende fra Tanens Herredsstyrelse af 26de Juni 1886 om Fremme af dette Veianlæg. Veidirektøren bemærkede, at Tanken om Havn ved Lerpollen var opgivet, hvorfor Veien burde lægges paa Tanaelvens Vestside. Direktøren befor atter i 1888 Stroget, hvorefter han anmodede Undersøgelseschefen om at anstille en Række fortsatte Undersøgelser. Det foreliggende tydede dengang paa, at Vagge sandsynligvis vilde være det eneste rimelige Dampskibsanløbssted for Tanen, hvorfor Veidirektøren fandt, at man burde søge Adkomsten til dette Punkt gjort lettere. Idet Hele opstillede Direktøren ved denne Anledning følgende Program: 1) Kjørevei fra Birkelund til ligeoverfor Gulholmen, 2) Do. videre til Tananæs, 3) Broer mellem Birkelund og til ligeoverfor Seida, 4) Broer og Rydning mellem Fagermæs og Lerpollnæs (paa Tanaelvens Østside). 5) Kjørevei fra Birkelund til

Bonakas og 6) Fuldførelse fra Bonakas til Seida. Fremdeles oplyses, at Veidirektøren under 27de September 1888 havde anholdt Havnedirektøren om en Plan for Vohr ved Tananæs; endvidere, at Herredsstyrelsen under 6te November 1888 havde anbefalet Veianlæg fra Kalbaknæs, beliggende straks ovenfor Tananæs, til nedre Seida og udtalt sig imod Oparbejdelse af Strækningen Birkenæs—Lerpollnæs. Ingeniør Holst foreslog under 18de Oktober 1889 nysnævnte Strækning paa Tanaelvens Vestside, hvilket Anlæg under Benævnelsen Tananæs—Seida af Veidirektøren ansloges til Kr. 158 000,00. Direktøren foreslog dog blot Kjørevei mellem Tananæs og Bonakas samt Vintervei for Resten. Nævnte Kjøreveistrækning ansloges i November 1889 til Kr. 55 000,00, hvoraf Veidirektøren i sit Forslag 1890 opførte Kr. 20 000,00. Departementet fandt Sagen for lidet forberedt, hvorfor der intet blev opført i den Kgl. Proposition 1890, men Stortinget s. A. bevilgede til Anlæggets Paabegyndelse overensstemmende med Veidirektørens Forslag. Distriktsbidraget blev sat til Overtagelse af Erstatningen for Grund m. V. samt Anlæggets Vedligehold. I Veidirektørens Budgetfremstilling 1891 vedkommende Statsveiene gjøres opmærksom paa, at Stortingets Veikomité i 1890 havde udtalt, at Forbindelsen med Søen, herunder indbefattet Forbindelsen med Vagge, laa udenfor Statens Veivæsens Omraade. Fremdeles oplyses, at Havnedirektøren under 1ste April 1890 havde sluttet sig til den Tanke, at man for Tiden kunde nøie sig med Tananæs som Endepunkt istedetfor Grønnæsbugten; endvidere oplyses, at Indkjøbet af Kalbaknæs var ordnet. Fremdeles meddeles efter Overslag af Juli 1890, at Bonakas—Seida som Vintervei ansloges til Kr. 51 000,00 og som Sommervei til Kr. 104 000,00. Amtmanden og Amtsformandskabet 1890 anbefalede Sommervei, hvortil besluttedes udredet af Brændevinsafgiftskassen $\frac{2}{3}$ af Vedligeholdsomkostningerne indtil Kr. 420,00 pr. Aar samt ligeledes til Tananæs—Bonakas indtil Kr. 180,00 pr. Aar. I Veidirektørens Forslag og den Kgl. Proposition 1891 opførtes til Fortsættelse af Tana-

næs—Bonakas Kr. 25 000,00, hvilket Beløb Storthinget 1891 forhøiede til Kr. 30 000,00. Af Forelægget til Statsveibudgettet for Terminen 1892—1893 sees, at der med Departementets Bifald blev anvendt et Forskud stort Kr. 5 000,00 paa Strækningen Tananæs—Bonakas, samt at denne Foranstaltning blev truffet for at lindre Arbeidsnøden Vinteren 1890—1891. I Skrivelse af 9de Marts 1891 til Amtmanden fremholdt Veidirektøren paa sin Mening, at Sommervei mellem Bonakas og Seida for Tiden var mindre berettiget, men Amtsformandskabet 1891 fastholdt, at nævnte Strækning burde oparbejdes som Sommervei. Efter denne Plan opgaves Tananæs—Seida til Kr. 164 000,00, og Veidirektøren tiltraadte efter Omstændighederne Forslaget om at oparbejde det samlede Anlæg som Sommervei. Departementet tiltraadte ligeledes dette Forslag bl. a. med Bemærkning, at den fornødne Færgeindretning ved Seida udelukkende burde paahvile Distriktet. For Terminen 1892—1893 foresloges og bevilgedes a) til Fuldførelse af Tananæs—Bonakas Kr. 10 000,00 og b) til Paabegyndelse af Sommervei mellem Bonakas og et ligeoverfor Seida beliggende Punkt Kr. 20 000,00. Sum Kr. 30 000,00; sidstnævnte Post bl. a. paa Betingelse af, at Distriktet skulde overtage Anskaffelse og Vedligehold af den fornødne Færgeindretning ved Seida. Af Veidirektørens Fremstilling til Statsveibudgettet 1893 ses, at Direktøren befor Strøget Sommeren 1892, hvorefter han fastholdt den vedtagne Plan. Amtsformandskabet 1892 bevilgede Halvdelen af de til en Færgeindretning ved Seida fornødne Omkostninger. Veidirektøren anbefalede atter Vagge som Endepunkt for Dampskibsfarten, idet han antydede en Udbedring af Bebyggelsen paa dette Sted samt af Adkomsten derhen over Høiholmen. For Terminen 1893—1894 foresloges og bevilgedes Kr. 25 000,00. I Veidirektørens Budgetfremstilling 1894 opgives Omkostningerne for det hele Veianlæg til Kr. 165 200,00. I Veidirektørens Forslag og den Kgl. Proposition 1894 opførtes Kr. 25 000,00, hvilket Beløb Storthinget s. A. forhøiede til Kr. 30 000,00. I Veidirektørens Budget-

fremstilling 1895 bebudes en Merudgift paa Grund af meget ugunstigere Veidæksforhold end tidligere forudsat. For Terminen 1895—1896 foresloges og bevilgedes Kr. 30 000,00. Se videre Forelægget 1896.

Medgaaet indtil 30/6 96.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr. 169 550,00	Kr. 169 550,00	Kr. —	km. 30,5 ¹⁾

2. Seida—Nyborg—Vadsø.

Bevilgning 1872.

—	1873.
—	1874.
—	1875.
—	1876.
—	1877.
—	1878.
—	1879.
—	1880.
—	1881.
—	1882.
—	1883.
—	1884.
—	1885.
—	1886.
—	1889.

Ved Kgl. Resolution af 22de Oktober 1826 blev Veistrækningen fra Seida til Nyborg klassificeret som offentlig Bygdevei. kfr. foran. I Foredraget til den almindelige Veibudgetproposition 1857, Side 81, nævnes, at Ingeniørkaptein Bergh havde udarbejdet Forslag til en ny Vei mellem nævnte Punkter. I den i Begyndelsen af ovenstaaende Afsnit Tananæs—Seida nævnte Forestilling fra Amtmanden af 12te Oktober 1870 anbefalede Veiarbejde bl. a. i Næsseby, Nordvaranger og Vardø saa langt som til Kiberg. Specielt anbefalede Anlæg af Kjørevei fra

¹⁾ Delvis opført i Forhold til Omkostningerne.

Seida til Nyborg. Saaledes som i Foredraget til Statsveibudgetpropositionen 1872 oplyst, var et saadant Anlæg efter en Linie om Skippaguorra anslaaet til ca. Kr. 68 400,00, hvoraf Kr. 400,00 til Grund. Kjørebreden var forudsat til 4 à 4½ Alen, og Veidækket var tænkt udført af Grus. Amtmanden anbefalede tillige Fortsættelse forbi Vadsø lige til Svartnæs ved søndre Ende af Bussesundet samt Oprensning af Storfossen i Tana til Lettelse af Postbefordringen om Vinteren mellem Øst- og Vestfinmarken (sidstnævnte Arbeide er kommen til Udførelse under Kanalvæsenets Administration). I nysnævnte Departementsforedrag oplyses endvidere, at der i Fjeldmassen mellem Tanadalen og Varangerfjorden findes to Forsænkninger: en langs Rengjærdet med Udløb i Tanadalen ca. ½ Mil søndenfor Seida og en langs Lettejokka med Udløb i Tanadalen ca. ⅔ Mil nordenfor Seida. Linien om Skippaguorra foresloges valgt. Ved samme Leilighed meddeltes Overslag for Nyborg—Vadsø, lydende paa Kr. 3 200,00 for Grund m. V. og Kr. 142 800,00 i øvrige Udgifter, forudsat Bibeholdelse af Færgestederne over Jakobselv og Bergebyelv. Kjørebreden var tænkt til 6 Alen og Veidækket at skulle bestaa af Grus. Under Henvisning til efterstaaende Afsnit om Sydvaranger bemærkes, at det i Foredraget til Storthingspropositionen Nr. 1 C 1873 meddeles, at Arbeidet paa Strækningen Skippaguorra—Nyborg dengang var paa-begyndt, og at man havde tænkt at anvende her af Bevilgningen 1872—1873 til Østfinmarken et Beløb af Kr. 11 400,00. Af de for Terminen 1873—1874 ansøgte Kr. 20 000,00 til Østfinmarken havde Amtmanden anbefalet disponeret Kr. 12 000,00 til Seida—Nyborg og Kr. 3 200,00 til Nyborg—Vadsø. Mod at erholde Bidrag af Brændevinsafgiftskassen havde Næsseby og Tanens Herreder overtaget Vedligeholdet m. V. vedkommende Seida—Nyborg, hvorhos det var stillet i Udsigt, at Næsseby og Vadsø vilde overtage lignende Forpligtelser med Hensyn til Nyborg—Vadsø. For Terminen 1873—1874 foresloges og bevilgedes til Østfinmarken Kr. 20 000,00, hvoraf som nævnt Kr. 15 200,00

var tænkt at skulle anvendes til Seida—Vadsø, kfr. Sydvaranger. For Budgetterminen 1874—1875 foresloges og bevilgedes til Østfinmarken Kr. 20 000,00, hvoraf Kr. 14 400,00 var bestemt til Seida—Nyborg og Kr. 5 600,00 til Sydvaranger. For Budgetterminen 1875—1876 opførtes i den Kgl. Proposition Kr. 12 000,00, der var tænkt anvendt til Seida—Nyborg. Storthinget 1875 forhøiede Beløbet til Kr. 20 000,00. I vedkommende Forelæg for Storthinget 1876 angaves Overslaget for Nyborg—Seida til Kr. 73 800,00, hvoraf der tidligere var bevilget Kr. 57 800,00, saaledes at der stod til Rest at søge bevilget Kr. 16 000,00, der opførtes tilligemed Kr. 4 800,00 til Sydvaranger og Kr. 15 200,00 til Nyborg—Vadsø; Sum Kr. 36 000,00, hvilket Beløb bevilgedes af Storthinget 1876, men hvoraf der disponeredes til Seida—Vadsø Kr. 30 940,00. I Henhold til vedkommende Forelæg 1877, Veidirektørens Fremstilling, skulde af den til Østfinmarken hidtil erholdte samlede Bevilgning, Kr. 170 000,00, et Beløb af Kr. 91 400,00 vedkomme Seida—Vadsø. For Budgetterminen 1877—1878 foresloges og bevilgedes Kr. 40 000,00. I Storthings Proposition Nr. 1 C. 1878, Veidirektørens Fremstilling, forklares, at der af den indtil da givne Bevilgning var disponeret til Seida—Nyborg Kr. 73 540,00 og til Nyborg—Vadsø Kr. 58 400,00, tilsammen, Kr. 131 940,00. Samtidig meddeltes revideret Overslag for Seida—Nyborg, lydende paa Kr. 81 891,40. Der skulde altsaa behøves som yderligere Bevilgning Kr. 8 351,40, eller med Fradrag af forventet Besparelse fra Sydvaranger (se nedenfor), stor Kr. 2 651,40,¹⁾ Kr. 5 700,00. Dette Beløb sammen med Kr. 34 300,00 til Nyborg—Vadsø, Sum Kr. 40 000,00, opførtes i Veidirektørens Forslag og den Kgl. Proposition 1878 samt bevilgedes af Storthinget s. A. I Forelægget opgaves Nyborg—Vadsø at være anslaaet i 1877 til Kr. 194 600,00. I Forelægget 1879, Storthings Proposition Nr. 1 C., opgav Veidirektøren Overslaget for Seida—Nyborg til Kr. 82 273,77, hvoraf bevilget Kr. 81 891,40.

¹⁾ Denne Besparelse blev reduceret til Kr. 986,30.

Differencen, Kr. 382,37, foresloges fratrukket det til Nyborg—Vadsø disponerede Beløb, som uden Hensyn hertil ialt androg til Kr. 92 700,00. Veidirektøren opførte til fortsatte Arbejder paa sidstnævnte Strækning principaliter Kr. 40 000,00 og subsidiært Kr. 20 000,00. Sidstnævnte Beløb optoges i den Kgl. Proposition 1879 og bevilgedes af Stortinget s. A. Distriktets Forhold til Nyborg—Vadsø blev ordnet ved Amtsformandskabets Beslutning 1876, Næssebys Beslutning af 3de Juli 1874 og Vadsøs Beslutning af 3die Oktober 1876. I Forelægget 1880, Storthings Proposition Nr. 1 C., Veidirektørens Fremstilling, recapituleres i Overensstemmelse med det ovenanførte, at der indtil daværende Tidspunkt var disponeret til Seida—Nyborg Kr. 85 103,00 og til Nyborg—Vadsø Kr. 109 488,40, Sum Kr. 194 591,40. Veidirektøren opførte for Terminen 1880—1881 under Et til begge heromhandlede Strækninger principaliter Kr. 40 000,00 og subsidiært Kr. 30 000,00. I den Kgl. Proposition 1880 opførtes Kr. 20 000,00, der bevilgedes af Stortinget s. A. I Forelægget 1881, Storthings Proposition Nr. 1 C., foresloges Bro over Jakobselven indlemmet i Planen. Denne Bro var af Forslagsstilleren anslaaet til Kr. 25 000,00, hvilket Beløb nedsattes af Veidirektøren til Kr. 20 000,00. I Foredraget oplyses, at Seida—Nyborg efter Overslag af Juni 1880 ansloges til Kr. 86 670,00 og Nyborg—Vadsø til Kr. 192 100,00. Veidirektøren foreslog for Terminen 1881—1882 principaliter Kr. 20 000,00 og subsidiært Kr. 30 000,00, hvilket sidstnævnte Beløb optoges i den Kgl. Proposition og bevilgedes af Stortinget 1881. I Forelægget 1882, Storthings Proposition Nr. 1, Hovedpost VI, Veidirektørens Fremstilling, anslaaes nævnte Bro efter Overslag af September 1881 til Kr. 21 000,00 og Restarbejderne mellem Nyborg og Vadsø i det Hele til Kr. 55 500,00, hvoraf Veidirektøren opførte principaliter Kr. 20 000,00 og subsidiært Kr. 40 000,00. Den Kgl. Proposition og Stortinget 1882 sluttede sig til det principale Forslag. I vedkommende Foredrag oplyses, at Vedligeholdet af Broen over Jakobselven blev særskilt vedtaget af Amtsformand-

skabet 1881 og af Vadsø under 17de September 1881. I Forelægget 1883, Storthings Proposition Nr. 1, Hovedpost VI, Veidirektørens Fremstilling, opgives Seida—Nyborg til Kr. 88 505,72 og Nyborg—Vadsø, inklusive Bro over Jakobselven, til Kr. 219 320,58, Sum Kr. 307 826,30. For Terminen 1883—1884 foresloges af Veidirektøren Kr. 20 000,00, medens der af Stortinget 1883, overensstemmende med den Kgl. Proposition, bevilgedes Kr. 15 000,00. I Forelægget 1884, Storthings Proposition Nr. 1, Hovedpost VI, Veidirektørens Fremstilling, opgaves Overslaget for Seida—Nyborg til Kr. 90 379,36, hvorhos Restarbejderne ved det hele Anlæg fra Seida til Vadsø opgaves til Kr. 43 000,00. Endvidere omhandlede Spørgsmaalet om Oprettelse af fast Station ved Skippaguorra. Veidirektøren opførte Kr. 20 000,00; i den Kgl. Proposition foresloges Kr. 10 000,00, og Stortinget 1884 bevilgede Kr. 15 000,00. I Forelægget 1885, Storthings Proposition Nr. 1, Hovedpost VI, Titel 9, Veidirektørens Fremstilling, forklares Seida—Nyborg at være færdigt. For Terminen 1885—1886 foresloges og bevilgedes Fuldførelse af Nyborg—Vadsø med Kr. 28 000,00. I Forelægget 1886, Storthings Proposition Nr. 1, Hovedpost VII, bebudede Veidirektøren nærmere Udtalelse angaaende et Forslag fra Arbeidsbestyreren om yderligere Bevilgning, stor Kr. 3 000,00, til Efterarbejder mellem Seida og Vadsø. Beløbet blev imidlertid optaget i den Kgl. Proposition og bevilget af Stortinget 1886. Seida—Nyborg byggedes 1872—1886 og Nyborg—Vadsø 1876—1886. Kjørebredden for Seida—Nyborg er 2½ m. med Mødeplads og for Nyborg—Vadsø hovedsagelig 3,7 m. Forstnævnte Strækning har kostet Kr. 91 990,97 og sidstnævnte, eksklusive Bro over Jakobselven, Kr. 207 646,20. Broen over Jakobselv, en 57 m. lang Træbro med 2,5 m. Kjørebredde, blev bygget 1882—1884. Dens Kostende andrager til Kr. 24 290,29. I Forelægget 1889 omhandles Andragende fra Vadsø Formandskab om Statens Overtagelse af Udgifterne ved a) Beskyttelse af Broen over Jakobselven og b) Beskyttelse af Broen over Bergebyelven. Ved førstnævnte forefaldt i

1887 en Udvaskning ved østre Landkar. Veidirektøren havde allerede under 1ste Juni 1888 anbefalet vedkommende Andragende baade med Hensyn til den Stenbeklædning, som der dengang var Spørgsmaal om, og med Hensyn til yderligere nødvendige Beklædningsarbejder. Spørgsmaalet vedkommende Bergebybroen foresloges udsat. Begge Broer blev inspiceret af Veidirektøren Sommeren 1888. Ved Fremstillingens Afgivelse havde Distriktet udlagt til Beskyttelse af Jakobselvbrosen Kr. 208,92. Departementet reserverede sig imod, at Staten skulde overtage nogen Andel af denne Bros fremtidige Vedligehold. Imidlertid foresloges og bevilgedes for Terminen 1889—1890 ovennævnte Beløb.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
323 927,46	323 927,46	—	71,1

3. Vadsø—Vardø, Dele.

Bevilgning 1888.

— 1889.

I Departementets Foredrag til Statsveibudgetpropositionen 1887 blev omtalt, at Amtmanden havde anbefalet Veianlæg fra Vadsø til Vardø, hvorom Veidirektøren under 27de November 1886 paa Grundlag af Forslag af April 1885 og af Marts 1885 havde meddelt følgende Overslag: 1) Vintervei Vadsø—Skalelv Kr. 34 930,00, 2) Vintervei og Opstigning Skalelv—Smelroren ved Bussesund Kr. 43 900,00; Sum Kr. 77 930,00, der anbefalede fortrinsvis til Bevilgning, 3) Fuldførelse af Vadsø—Skalelv Kr. 75 970,00 og 4) Do. Skalelv—Smelroren Kr. 142 800,00; Hovedsum Kr. 296 700,00. Veidirektøren anbefalede nærmere Undersøgelse og Indhentelse af Amtsformandskabets Udtalelse, forinden Bevilgning gaves, til hvilken Opfatning Departementet sluttede sig med Tilføiende, at Anlægget Vadsø—Vardø burde komme fortrinsvis i Betragtning blandt de finmarkske Veiprojekter. I Forelægget 1888 foreslog Veidirektøren følgende Arbejdsplan: 1) Kjørevei

Vadsø—Ekkerø, 2) Vintervei Ekkerø—Smelroren, 3) Kjørevei Kiberg—Smelroren, 4) Do. Ekkerø—Skalelv og 5) Do. Skalelv—Kiberg. Vadsø overtog under 15de December 1882 Grund m. V. samt Vedligehold inden Nordvaranger, og Vardø under 8de December 1886 Vedligehold m. V. inden Vardø Landdistrikt. Amtsformandskabet 1887 opførte det hele Anlæg i første Klasse. For Terminen 1888—1889 foresloges og bevilgedes Kr. 25 000,00 til Paabegyndelse af Vadsø—Store Ekkerø, idet der i Departementets Foredrag blev gjort opmærksom paa, at saavel denne Parcel som Parcelen Kiberg—Vardø, ogsaa som særskilt Anlæg, havde sin Berettigelse. Distriktsbidraget blev sat til Overtagelse af Grund m. V. samt Vedligehold. I Forelægget 1889 ansloges Vadsø—Store Ekkerø til Kr. 63 000,00. For Terminen 1889—1890 opførte Veidirektøren Fuldførelse af Vadsø—Solnæs med Kr. 28 800,00, medens Stortinget 1889 bevilgede overensstemmende med den Kgl. Proposition Fuldførelse af Vadsø—Store Ekkerø med Kr. 22 500,00 i Henhold til et senere foreliggende Overslag. Distriktets Forhold blev ordnet ved Vadsøs eller Nordvarangers Herredsstyrelses Beslutninger af 15de December 1882 (kfr. ovenfor) og af 28de Juli 1888. Arbejdet udførtes 1888—1890. Kjørebredden er hovedsagelig 4 og 3½ m. samt for nogen Del 5,3 og 2,5 m.

Med Hensyn til Fortsættelsen bemærkes, at Planen for Restarbejderne mellem Ekkerø og Vardø er omhandlet i Forelægget 1890.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
47 499,13	47 499,13	—	14,8

Sum Rute V:

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
540 976.	540 976,59	—	116,4

Rute VI.

Sydvaranger.

Bevilgning 1869.

—	1872.
—	1873.
—	1874.
—	1876.

Efterat Storthinget 1866 havde henledet Opmærksomheden paa den tiltagende Indvandring af Kvæner til Egnen om Varangerfjorden og fremholdt Ønskeligheden af at styrke det norske Element gennem Kolonisation, blev der ved Statens Veivæsen anstillet Undersøgelser af nogle Veilinier i Sydvaranger, med Hensyn til hvilke der afgaves et Hovedplansforslag under 12te Oktober 1868. Forslagstilleren anbefalede følgende Veianlæg: (1) fra Gaarden Svanvig ved Tsjalmijavre (Klostervandet) til den sydlige Ende af Langfjordvandet, (2) fra den nordlige Ende af Langfjordvandet til Langfjorden (Langfjordeidet), (3) fra Sandnæs paa Langfjordens Østside til Elvenæs ved Bunden af Bøgfjord og (4) fra Elvenæs til Bunden af Jarfjord. Amtmanden anbefalede disse Veianlæg samt paapegede Ønskeligheden tillige af a) Oprensning af Pasvikelven baade af Hensyn til Laxefisket og af Hensyn til Tømmerflødningen samt b) Udbedring af Havnene i Pasvikbugten, Smaastrømmen og Bugenæs. Endvidere antydede han, at der gennem Skovbetjeningen burde iværksættes Sagbrugsdrift samt Optørring af Huse og Bygning af Baade til Salg. Sydvarangers bjergrige og gølle Kyst er udstykket ved flere Bifjorde, som i sydlig Hovedretning fører ind til de indre Dele af Præstegjældet, hvor der forefindes Strøg, der er gunstigere for Vegetation og Kultur, og hvor derfor den største Del af Befolkningen bor. Saaledes fører Jarfjorden ind til det saakaldte Botten. Dens Bredder er mindre brat opstigende og har en efter Forholdene frodig Vegetation og tæt Bebyggelse. I en Omkreds af $\frac{1}{6}$ Mil forefandt her ved Projektets Udarbejdelse 4 à 5 Brug foruden endel andre længere udover langs Fjorden. Ligeløbende med Jar-

fjord fører Bøgfjorden ca. $1\frac{1}{4}$ Mil længere i Vest paa den anden Side af Holmengraanæsset indtil Sydvaranger Kirke ved Kirkenæs, hvor den deler sig i 2 Arme. Den østligste af disse fortsætter $\frac{5}{8}$ Mil i sydlig Retning til Elvenæs, hvor den optager den betydelige Pasvikelv, som kommer fra Enare Sø, og som med sine indsølgende Udvidelser, hvoriblandt Tsjalmijavre, danner Grænsen mod Rusland næsten helt ned til Elvenæs. Paa dette Punkt gjør Rusland et kileformigt Indsnit, i hvis nordligste Del. ca. $\frac{1}{4}$ Mil ovenfor Elvenæs, der forefindes en periodisk beboet Landsby med Boris Gleb Kapel. Bøgfjordens Omgivelser er mere bjergfulde, og Fjeldsiderne for det meste kun bevoxede med lav Birkeskov. Ved Projektets Affattelse forefandt nedentfor Elvenæs, foruden Præstegaarden og Landhandlerstedet ved Kirkenæs, kun et Par Gaarde, ved Elvenæs kun et Brug. Efter Pasvikelvens Dalføre var der paa norsk Grund ingen Bebyggelse for Trakten om Svanvigen ved Tsjalmijavre, hvor der laa et Par Rydningspladse. Den vestlige Arm af Bøgfjorden gaar først mellem klippefulde Bredder i en sydvestlig Retning henimod Strømmen, indenfor hvilket Strøg den under Navn af Langfjorden fører i sydlig Retning i en Længde af omtrent $1\frac{1}{4}$ Mil og som Regel med bratte Fjeldsider. Paa Østsiden er det dyrkbare Parti indskrænket til Strøget om Sandnæs, $\frac{1}{2}$ Mil indenfor Strømmen, hvor der ved Projektets Afgivelse forefandt flere mindre, af Finner beboede, Gaarde. Længere ud mod Strømmen laa paa Fjordens Vestside nogle enkelte Brug, men indenfor Sandnæs var der kun et Brug og et Par Gammer ved Langfjordens Bund. Ved Langfjordvandets Bredder var der 5 Smaabrug. Vegetationen befandt at tiltage i Frodighed henimod dette Vands Sydende, hvor der ved Randi laa et Par Gammer. Strøget fra Randi sydover til Svanvig frembød store, ofte græsrigge Myrstrækninger. Ovennævnte 4 Veistrækninger ansloges til Kr. 54 000,00, forudsat en Veibredde af 3 Alen med Mødepladse, hvor saadanne kunde anbringes uden synderlig Udgift, og i det hele et meget tarveligt Udstyr. Bro over Pasvik-

elven blev ikke medtaget i Projektet, bl. a. fordi der her er Anledning til Færgning. Maximumsstigningen var foreslaaet til 1 paa 11. Der blev ogsaa undersøgt, hvorvidt der burde lægges en Tømmerrende fra Tsjalmijavre til Langfjordvand, men denne Plan befandtes ikke at være hensigtsmæssig. Fogden, Amtmanden og Departementet var ogsaa enige i, at et Veianlæg maatte være at foretrække.

Ifølge Kongelig Resolution af 3die December 1868 blev der for Stortinget 1869 fremsat Kongelig Proposition (S. Nr. 47), hvori Stortinget indbødes til istedetfor de i den almindelige Veibudgetproposition for Perioden 1869—1872 til Veianlæg i Sydvaranger opførte Kr. 48 000,00 at bevilge Kr. 54 000,00 under Betingelse af, at Anlæggenes Vedligehold skulde ske uden Udgift for det Offentlige. Overensstemmende hermed bevilgede Stortinget 1869 til Arbejder i Sydvaranger Kr. 54 000,00. Denne Bevilgning blev tagen tilfølgende ved Kongelig Resolution af 6te Marts 1869. Ved Kongelig Resolution af 13de Juli 1870 blev det bestemt, at man istedetfor den foreslaaede Linie fra Elvenæs til Sandnæs skulde oparbejde Strækningen fra Elvenæs over Verigasryggen til Kirkenæs, hvorved antoges, at der vilde blive en Merudgift af Kr. 4 800,00. Sommeren 1869 blev opsendt 28 Veiarbejdere fra vort Lands sydligere Trakter. Af disse var i 1870 kun 17 i Arbejde ved Veianlæggene, 1 var død og de øvrige 10 havde forladt Arbejdet. 2 Personer med Familie havde bosat sig i Langfjorddalen, og en 3die havde søgt at faa Jord mellem Elvenæs og Jarfjord. Sommeren 1871 blev opsendt 10 Veiarbejdere fra det Trondhjemske. I Skrivelse af 27de September 1872 opgaves, at 10 Veiarbejdere i Sydvaranger havde begjæret Opmaaling af Boplads. I Forestilling af 12te Oktober 1870 anbefalede Amtmanden som yderligere Arbejder Kjorevei fra Kirkenæs til Sydvaranger Præstegaard, Ridevei fra Sandnæs til Verigasryggen. Do. fra Langfjord til Høbugt i Korsfjord samt Oprydning af Stier til Omgaaelse af Fosserne i Pasvikelven og Førlængelse af Elvenæs—Jarfjord et Stykke udover langs denne Fjord. Sidstnævnte Ar-

beide ansloges til ca. Kr. 1 400,00, eksklusive endel Naturalarbejde fra de interesserede Opsiddere, som desuden havde afgivet Erklæring om Afstaaelse af fri Grund og om at tilskyde Kr. 80,00. Ovennævnte Ridevei fra Sandnæs til Verigasryggen opgaves til en Længde af 7 250 Alen og Længden fra Langfjorden til Korsfjorden til ca. 1/2 Mil. Overensstemmende med vedkommende Kgl. Proposition blev der af Stortinget 1872 bevilget Kr. 20 000,00 til Veiarbejder i Finmarkens Amt. Heraf blev disponeret Kr. 8 600,00 til Sydvaranger. I Foredraget til vedkommende Storthingsproposition 1873 oplyses, at Strækningerne Tsjalmijavre—Langfjordvand, Kirkenæs—Elvenæs og Elvenæs—Jarfjord blev afleverede i September 1872. Endvidere, at en Del af Bevilgningen 1872 blev anvendt til Førlængelse af Jarfjord—Elvenæs, nemlig til Strømmen ved Jarfjord og til Pasvikelven ved Elvenæs. Disse Førlængelser var anslaaet til ca. Kr. 2 000,00. Ved Foredragets Afgivelse var Arbejdet paa Rideveien fra Sandnæs til Tangen Bro (Verigasryggen) paabegyndt. Vedkommende Overdrag lod paa Kr. 12 800,00. For Terminen 1873—1874 foresloges og bevilgedes Kr. 20 000,00 til fortsatte Veiarbejder i den østlige Del af Finmarkens Amt, hvoraf Kr. 4 800,00 var tænkt anvendt til Sydvaranger, nemlig Kr. 4 000,00 til Tangen Bro—Sandnæs og Kr. 800,00 til Stier langs Pasvikelven. Amtmanden havde derhos antydnet Ønskeligheden af at faa oparbejdet den før nævnte Strækning fra Langfjorden til Korsfjorden samt fra Kirkenæs til Soldaterbugt. Ifølge Amtmandens Skrivelse af 25de September 1872 var der dengang bosat 10 Veiarbejdere med Familier i Sydvaranger, ialt 49 Personer. Distriktets samlede Befolkning udgjorde ved Udgangen af 1870 1 477 Indvaanere, hvoraf 216 var Nordmænd, 563 Lapper, 659 Kvæner og 39 Blandingsfolk. I nævnte Foredrag til den Kgl. Proposition 1873 oplyses det Fornødne med Hensyn til de nye Liniers Vedligehold m. V. at være ordnet fra Distriktets Side. For Budgetterminen 1874—1875 foresloges og bevilgedes til fortsatte Veiarbejder i den østlige Del af

Finmarkens Amt Kr. 20 000,00, hvoraf Kr. 5 600,00 var tænkt anvendt til Tangenbro—Sandnæs og Kirkenæs—Soldaterbugt. I Forelægget 1876 forklares, at der til Fuldførelse af Tangenbro—Sandnæs, Stier langs Pasvikelven og Kirkenæs—Soldaterbugt tiltrængtes yderligere Kr. 4 800,00, der indtoges i det Beløb, stort Kr. 36 000,00, der foresloges og bevilgedes for Terminen 1876—1877. Af denne Bevilgning blev imidlertid til Sydvaranger disponeret Kr. 4 073,70. Arbejderne udførtes 1869—1876.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
77 073,70	77 073,70	—	35,2 *)

*) Langfjordvand—Tsjalmijavre 9053 m., Langfjordvand—Langfjord 624 m., Elvenæs—Kirkenæs 9 050 m., Elvenæs—Jarfjord 8 256 m.; denne Veis Forlængelse 1 569 m., Tangen Bro—Sandnæs 4 916 m. og Kirkenæs—Soldaterbugt 1 743 m.

= 38,2 km

Rute VII.

Grændse Jakobselv i Sydvaranger.

Bevilgning 1891.
-- 1895 Nr. 63.

I Statsveibudgetforelægget 1891 omhandles et af Amtmanden i Januar 1888 indsendt Andragende fra endel Opsiddere om Statsbidrag til Beløb ca. Kr. 2 000,00 til Gjennembrud af et omtrent 500 m. langt Fjeldparti i Grændse Jakobselv. Vedkommende 6 Opsiddere havde erklæret sig villige til at overtage Oparbejdelse af den øvrige

6 1/2 km. lange Strækning samt Grusningen og Vedligeholdelsen i sin Helhed. Amtsformandskabet 1890 besluttede at udrede 2/3 af Vedligeholdelseskostningerne af Brændevinsafgiftskassen indtil Kr. 15,00 pr. km. Efter Undersøgelseschefens Plan af September 1890 ansloges vedkommende Strækning fra Soen til Korsvold som en 2 à 2 1/4 m. bred tarvelig Vei til Kr. 4 000,00, der foresloges og bevilgedes for Terminen 1891—1892 mod Distriktsbidrag som ovenfor antydte. I Departementets Foredrag til Veibudgetpropositionen 1895 forklares, at de gjenværende 3 Opsiddere i Grændse Jakobselv ikke saa sig istand til at overtage mere end 1/4 af Grusningsarbejdet, og da saavel Sydvaranger Herredsstyrelse som Amtsformandskabet nægtede Bevilgning, foreslog Amtmanden, at Staten skulde yde den fornødne yderligere Hjælp, hvilket Veidirektøren og Departementet anbefalede. I Henhold hertil blev der for Terminen 1895—1896 foreslaaet og bevilget Kr. 750,00 til Hjælp ved Grusningen af vedkommende Veianlæg. Arbejdet udførtes 1891—1896. Kjorebredden er 3,0, 2,5 og 2,0 m. Merudgiften er posteret paa Serien 1891—1892.

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
5 785,82	5 535,82	250,00	1,4

Sum Finmarkens Amt:

Medgaaet.	Staten.	Distriktet.	Længde.
Kr.	Kr.	Kr.	km.
875 262,08	868 891,81	6 370,27	175,9